

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] en Hjæmmel, der vil muliggøre det at paa-lægge Butikkerne, eller i hvert Fald nogle af Butikkerne, en Aabningspligt.

Som det ærede Medlem Hr. Marinus Larsen nævnte, er det specielt Fødevarerforretningerne, det drejer sig om, fordi det for deres Vedkommende er ganske særlig generende; hvis man ikke om Lørdagen kan faa Lejlighed til at købe de Fødevarer, man skal bruge til om Søndagen, skal man købe dem om Fredagen, saa at Husmødrene maa opbevare dem i lang Tid, hvilket ikke er heldigt, især om Sommeren, hvis man ikke har Isskab, hvad den allerstørste Del af Befolkningen afgjort ikke har. Spørgsmaalet er, om Rigsdagen vil tilvejebringe en saadan Hjæmmel.

Samtidig bør man tage med i sine Betragtninger, om det er ønskeligt, der bliver iværksat en saadan Aabningspligt. Det kunde føre til Overvejelse af, om det er hensigtsmæssigt, at et bestemt Udsnit af Erhvervslivet, en bestemt Kreds af Borgere, faar Pligt til at holde aabent, til at arbejde, hvor man ikke har en tilsvarende Arbejdspligt, f. Eks. for Landboerne eller Arbejderne, og om man kunde tænke sig, at et Samfund af vor Karakter indfører en saadan tvangsmæssig Ordning. Disse Sager vil naturligvis nærmere kunne overvejes.

Mere fremkommelig tror jeg den anden Mulighed er: at man fra Myndighedernes Side retter Henstilling til Organisationerne og eventuelt ved Forhandling med disse søger at finde Udveje for at løse dette Problem, der afgjort ikke skal undervurderes.

Det ærede Medlem Hr. Bjerre spurgte mig om, hvad der var sket i saa Henseende. Jeg kan her meddele, at Handelsministeriet har sendt en ret kraftigt formuleret Henstilling til; jeg tror jeg tør sige alle i denne Forbindelse betydelige Erhvervsorganisationer, i alt 12 Organisationer — det er næppe nødvendigt for mig at læse Listen op —, hvorved vi har forsøgt at faa alle de handlende gjort bekendt med de rimelige Ønsker, man fra Myndighedernes Side maa nære om for det første, at Aabningstiderne saa vidt muligt udnyttes fuldt ud, og for det andet, at der, hvor de ikke udnyttes fuldt ud, ikke kommer et helt tilfældigt Præg over Lukketiderne, men at der kommer en vis fast Ramme omkring dem, saa at Forbrugerne ved, hvad de har at rette sig efter.

I mange Tilfælde er det lige saa meget det, at Forbrugerne ikke ved, hvornaar der lukkes, der generer, som det at der lukkes tidligt. Blot det, at man ved, hvad man har

at rette sig efter, giver da i hvert Fald nogen Afhjælpning.

For det tredje er der Spørgsmaalet om Ferie, hvor det jo er almindeligt bekendt, at man i visse Byer og visse Brancher har haft den Sædvane, at en hel Branche har lukket paa en Gang, saa at man f. Eks. i visse Perioder overhovedet ikke har kunnet faa et Par Sko forsaaret, eller hvad det nu kan have drejet sig om. Disse Problemer har vi altsaa rettet Henstillinger om. Vi har ventet med at gøre det til denne Maaned. Det skyldes ikke, at vi fra Handelsministeriets Side har haft Sagen liggende i Glemmebunken indtil nu, men det skyldes, at vi ganske bevidst har sigtet imod at fremsætte denne Henstilling saa nær op ad Sommeren, Ferieperioden, som muligt og saa nær op ad den Varemangelperiode, specielt paa Levnedsmiddelområdet, som vi har kunnet forudse vil indtræde i dette Foraar. Jeg tror, at skal saadanne Henstillinger have Effektivitet, maa de ikke fremsættes for ofte.

Det andet Spørgsmaal, man har rejst i Forbindelse med denne Lovs midlertidige Forlængelse, er Spørgsmaalet om, hvorvidt vi fra Handelsministeriets Side kan gøre noget for at fremskynde Udvalgets Arbejde. Jeg er ganske enig med de ærede Ordførere, der har fremhævet, at Udvalget har arbejdet langsomt. Vi har ogsaa fra Handelsministeriets Side henstillet til Udvalget at fremskynde dets Arbejde, og jeg skal gerne gøre det igen. Imidlertid ligger det vel saadan, at det, der er Kernen i Sagen, ikke saa meget er Spørgsmaalet om den Energi, Udvalget udviser, som Spørgsmaalet om Graden af den Vareknaphed, der findes i Landet. Til syvende og sidst er Nøglen til Løsningen af hele Lukketidsproblemet større Vareeriglighed, det er til syvende og sidst det, der skal løse det, men ikke desto mindre vil vi naturligvis paa ny rette Henstilling til Udvalget om at søge Arbejdet fremskyndet mest muligt og faa de Oplysninger frem fra de forskellige Organisationer, som disse Organisationer selv har ønsket at forelægge for Udvalget.

Det tredje Spørgsmaal, der kan rejses, er Spørgsmaalet om Lovens Løbetid, og der er det rigtigt, at sidst, da den blev forlænget, foreslog vi fra Ministeriets Side, at Loven skulde forlænges indtil Udgangen af November Maaned. Nu har vi under Indtryk af den Indstilling fra det saakaldte Lukkelovsudvalg, der er aftrykt i Forbindelse med Lovforslaget, og hvori man gør gældende, at det vil vare nogen Tid endnu at